

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent – Belgia) – Property Development Company NV/Belgische Staat

(Sprawa C-16/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A — Zrównanie przeznaczenia towaru z odpłatną dostawą — Przeznaczenie budynku na działalność zwolnioną z podatku VAT — Podstawa opodatkowania w odniesieniu do tego przeznaczenia — Odsetki od kapitału pożyczonego uiszczony w trakcie budowy budynku)

(2015/C 205/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Beroep te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: – Property Development Company NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

Artykuł 11 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednocziona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że w przypadku takim jak rozpatrywany w sprawie w postępowaniu głównym podstawę opodatkowania do celów obliczenia podatku od wartości dodanej od przeznaczenia w rozumieniu art. 5 ust. 7 lit. b) tej dyrektywy budynku, który podatnik zbudował, stanowi cena zakupu, w momencie tego przeznaczenia, budynków, których położenie, rozmiar i inne zasadnicze właściwości są podobne do położenia, rozmiaru i zasadniczych właściwości rozpatrywanego budynku. W tym zakresie bez znaczenia jest kwestia, czy część tej ceny zakupu pochodzi z zapłaty odsetek od kapitału pożyczonego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 23 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Hiszpania) – Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa – Extranjería/Samir Zaizoune

(Sprawa C-38/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających tam obywateli państw trzecich — Artykuł 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1 — Uregulowanie krajowe przewidujące w przypadku nielegalnego pobytu zastosowanie, w zależności od okoliczności, grzywny albo wydalenia)

(2015/C 205/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa – Extranjeria

Druga strona postępowania: Samir Zaizoune

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, w szczególności jej art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 i 3, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie istnieniu uregulowania krajowego takiego jak będące przedmiotem postępowania głównego, które w przypadku nielegalnego pobytu obywatela państwa trzeciego na terytorium tego państwa przewiduje, w zależności od okoliczności, albo nałożenie kary grzywny, albo orzeczenie wydalenia, których to środków nie można ze sobą łączyć.

(¹) Dz.U. C 93 z 29.3.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nîmes – Francja) – Jean-Claude Van Hove/CNP Assurances SA

(Sprawa C-96/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki — Umowa ubezpieczenia — Artykuł 4 ust. 2 — Ocena nieuczciwego charakteru warunków umownych — Wylączenie warunków dotyczących określenia głównego przedmiotu umowy — Warunek mający na celu zagwarantowanie przejęcia zobowiązań do spłaty rat z tytułu umowy kredytu na zakup nieruchomości — Całkowita niezdolność kredytobiorcy do pracy — Wylączenie możliwości korzystania z tej gwarancji w przypadku stwierdzonej zdolności do wykonywania działalności zarobkowej lub niezarobkowej)

(2015/C 205/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Nîmes

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jean-Claude Van Hove

Strona pozwana: CNP Assurances SA

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że warunek ustanowiony w umowie ubezpieczenia, mający na celu zagwarantowanie przejęcia zobowiązań do spłaty należności na rzecz kredytodawcy w wypadku całkowitej niezdolności kredytobiorcy do pracy, jest objęty zakresem wyjątku zawartego w tym przepisie tylko wtedy, gdy sąd odsyłający stwierdza:

— po pierwsze, że w świetle charakteru, ogólnej systematyki i postanowień całości stosunku umownego, w którą ten warunek się wpisuje, a także kontekstu prawnego i faktycznego tego stosunku umownego, wspomniany warunek określa podstawowy element wspomnianej całości, który jako taki ją charakteryzuje, oraz